

สรุปข่าวรัฐสภา

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)

วันพฤหัสบดีที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๓ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา นายชวน หลีกภัย ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นประธานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) โดยมี นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง และนายศุภชัย โพธิ์สุ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ผลัดเปลี่ยนทำหน้าที่ประธานการประชุม

ประธานฯ ได้อนุญาตให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปรีกษาหารือในเรื่องต่าง ๆ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒๔ เป็นเวลาพอสมควรและเมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ประธานฯ ได้ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ ดังนี้

(๑) กระทู้ถาม

(ไม่มี)

(๒) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๒.๑ รับทราบเรื่อง งดการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ตามที่ได้มีการแจ้งงดการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในวันพุธที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ เพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีโอกาสลงพื้นที่เพื่อพบปะเยี่ยมเยียนราษฎรในช่วงวันหยุดราชการต่อเนื่องกัน และงดการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในวันพฤหัสบดีที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๖๓ เนื่องจากตรงกับวันรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นวันหยุดราชการประจำปี โดยจะมีการประชุมชดเชยในวันศุกร์ที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ เพื่อพิจารณาเฉพาะญัตติที่ค้างการพิจารณาเท่านั้น

๒.๒ ขอความร่วมมือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสวมหน้ากากอนามัยตลอดเวลา หากไม่ได้มีการอภิปราย

ที่ประชุมรับทราบ

(๓) รับรองรายงานการประชุม

(ไม่มี)

(๔) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๒ รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการบริหารจัดการลุ่มน้ำทั้งระบบ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

นายวีระกร คำประกอบ รองประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการบริหารจัดการลุ่มน้ำทั้งระบบ คนที่หนึ่ง นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม ประธานคณะอนุกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการบริหารจัดการลุ่มน้ำปาก และนายศักดิ์ดา คางเพชร กรรมการ นำเสนอรายงานต่อที่ประชุม ดังนี้

ตามที่ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ที่ประชุมได้พิจารณาญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาโครงการผันน้ำโขง เลย ชี มูล ป่าสัก (นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาโครงการผันน้ำโขง กก อิง น่าน เจ้าพระยา ป่าสัก ทำจีน แม่กลอง (นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม

เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาโครงการผันน้ำโขง
เลย ชี มูล สงคราม ป่าสัก เพื่อแก้ปัญหาภัยแล้ง (นายรังสิกร ทิมาตฤกะ เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้
สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาโครงการผันน้ำโขง ชี มูล สงคราม แม่น้ำลำพะยัง
และลำน้ำปาว เพื่อแก้ปัญหาภัยแล้ง (นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพลก กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภา
ผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการบริหารจัดการน้ำในบริเวณแม่น้ำโขง
แม่น้ำชี แม่น้ำมูล และลำน้ำเสียว ทั้งระบบ (นางผ่องศรี แซ่จิ่ง และนางสาวสุกฤมา สาระนันท์ เป็นผู้เสนอ)
ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาโครงการผันน้ำลุ่มน้ำเมย กก อิง
วัง ยม และน่าน (พันตำรวจโท ไหวพจน์ อภรณ์รัตน์ และนายภาคภูมิ บุลย์ประมุข เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง
ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการบริหารจัดการน้ำบริเวณลุ่มน้ำชีและลำ
น้ำสาขาแบบบูรณาการ (นายฉลาด ขามช่วง กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ญัตติเรื่อง เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎร
ตั้งคณะกรรมการวิสามัญแก้ไขปัญหการบริหารจัดการน้ำในแม่น้ำโขง (นายจาตุรงค์ เฟ็งนรพัฒน์
และนายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาศึกษาโครงการผันน้ำโขง เลย ชี มูล สงคราม ป่าสัก กก อิง น่าน เจ้าพระยา ท่าจีน แม่กลอง
(นายจาตุรงค์ เฟ็งนรพัฒน์ และนายกิตติศักดิ์ คณาสวัสดิ์ เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎร
ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการพัฒนาและบูรณาการลุ่มแม่น้ำสงครามอย่างเป็นระบบ
(นายเกษม อุประ เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษา
และหาแนวทางในการจัดทำโครงการก่อสร้างฝายกักเก็บน้ำในแม่น้ำลำพะยัง ตั้งแต่บริเวณตำบลคุ้มเก่า
อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ จนถึงบริเวณอำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด (นายประเสริฐ บุญเรือง
เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาส่งฝายกักเก็บน้ำ
ลำเซบายและลำห้วยโพง (นายธนกร ไชยกุล เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎร
ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการบริหารจัดการและบูรณาการพื้นที่หนองหาร ลุ่มน้ำก่ำ ลุ่มน้ำอูน
และลุ่มน้ำสงคราม จังหวัดสกลนครและจังหวัดนครพนม (นายประสงค์ บุรณ์พงศ์ เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง
ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาขาดแคลนน้ำอุปโภค บริโภค
ทำการเกษตรตามโครงการอ่างเก็บน้ำคลองหิน ตำบลคลองหิน อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่
(นายสาคร เกี้ยวข้อง ปันผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา
โครงการผันน้ำในลุ่มน้ำฝั่งตะวันตก ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดราชบุรี และจังหวัดกาญจนบุรี
(นายสุชาติ อูสาหะ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาศึกษาโครงการพัฒนาลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา - พัทลุง และการผันน้ำมาใช้ประโยชน์ (นายนิริศ
ขำนุรักษ์ เป็นผู้เสนอ) และญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา
การพัฒนาและการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบของลุ่มน้ำโขง เลย ลำพะเนียง ห้วยหลวง ชี และมูล
(นายขจิตร ชัยนิคม และนางเทียบจุกา ขาวขำ เป็นผู้เสนอ) และลงมติตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง
เพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางการบริหารจัดการลุ่มน้ำทั้งระบบ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๔๙ และข้อ ๕๐

ทั้งนี้ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาญัตติเรื่อง เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎร
พิจารณาศึกษาปัญหาการบริหารจัดการน้ำในแม่น้ำโขง (นายสุทัศน์ เงินหมื่น และนายอิสระ สมชัย
เป็นผู้เสนอ) และญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาศึกษาแนวทางการผันน้ำจากเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์
มายังอ่างเก็บน้ำลำตะคอง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภคและ

การเกษตรกรรม (นายประเสริฐ จันทร์รวงทอง เป็นผู้เสนอ) และลงมติตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางการบริหารจัดการลุ่มน้ำทั้งระบบ โดยได้กำหนดระยะเวลาพิจารณาศึกษาไว้ ๙๐ วัน เนื่องจากคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแล้วพบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการลุ่มน้ำทั้งระบบ มีจำนวนมาก และจำเป็นต้องรับฟังข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาและผลกระทบที่เกิดกับประชาชนในพื้นที่ลุ่มน้ำต่าง ๆ ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาศึกษามีความรอบคอบ และเกิดประโยชน์สูงสุดในการบริหารจัดการลุ่มน้ำทั้งระบบ คณะกรรมาธิการวิสามัญจึงขอขยายระยะเวลาการพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๙๐ วัน ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖ ซึ่งในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ที่ประชุมเห็นชอบให้ขยายระยะเวลาออกไปอีก ๙๐ วันได้ตามที่ร้องขอ (ขยายระยะเวลาครั้งที่ ๑) อย่างไรก็ตาม สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ส่งผลให้การเดินทางไปศึกษาดูงานยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาศึกษามีความรอบคอบ และเกิดประโยชน์สูงสุดในการบริหารจัดการลุ่มน้ำทั้งระบบ คณะกรรมาธิการวิสามัญ จึงขอขยายระยะเวลาการพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๙๐ วัน (ขยายระยะเวลาครั้งที่ ๒) ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖ ในระยะเวลาต่อมา คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาแล้วว่า ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการลุ่มน้ำทั้งระบบมีจำนวนมาก และต้องรับฟังข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาและผลกระทบที่เกิดกับประชาชนในพื้นที่ลุ่มน้ำต่าง ๆ รวมทั้งสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ส่งผลให้การเดินทางไปศึกษาดูงานยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาศึกษามีความรอบคอบและเกิดประโยชน์สูงสุดในการบริหารจัดการลุ่มน้ำทั้งระบบ คณะกรรมาธิการวิสามัญจึงขอขยายระยะเวลาการพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๙๐ วัน (ขยายครั้งที่ ๓) ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖

พื้นที่ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ ลุ่มน้ำหลัก มีพื้นที่ประมาณ ๕๑๔,๐๐๘ ตารางกิโลเมตรหรือ ๓๒๑.๒ ล้านไร่ สภาพพื้นที่ตั้งอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุม ๒ ชนิด ได้แก่ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ โดยที่ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทยระหว่างกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม มีปริมาณฝนรายปีเฉลี่ยทั่วประเทศประมาณ ๑,๔๕๕ มิลลิเมตร มีความผันแปรตามพื้นที่ระหว่าง ๙๐๐-๔,๐๐๐ มิลลิเมตรต่อปี

ปริมาณน้ำท่าธรรมชาติเฉลี่ยของประเทศไทยมีจำนวน ๓,๔๙๖ ลูกบาศก์เมตรต่อคนต่อปีซึ่งถือว่าเป็นค่าเฉลี่ยที่ต่ำเมื่อเทียบกับประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีการพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำ รวมความจุ ๘๘,๓๗๓ ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำท่าธรรมชาติ จำแนกเป็นแหล่งเก็บกักน้ำขนาดใหญ่ ๗๓,๔๘๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ขนาดกลาง ๔,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และขนาดเล็ก ๓,๖๙๓ ล้านลูกบาศก์เมตร มีปริมาณน้ำที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ปีละประมาณ ๖๕,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ซึ่งปริมาณน้ำส่วนนี้มากกว่าร้อยละ ๙๐ มาจากอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ เช่น เขื่อนภูมิพล เขื่อนสิริกิติ์ เขื่อนศรีนครินทร์ และเขื่อนวชิราลงกรณ

ปริมาณน้ำผิวดินตามธรรมชาติ คิดจากปริมาณน้ำบนผิวดินที่เกิดจากฝน หักการซึมลงใต้ดิน และการระเหยแล้ว มีปริมาณรวมทั้งประเทศ ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร เป็นปริมาณน้ำที่ไหลออกนอกลุ่มน้ำที่เหลือจากการเก็บกักและการใช้ประโยชน์แล้ว จำนวน ๒๒๔,๐๒๔ ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ ๗๙ ของน้ำท่าธรรมชาติ โดยลุ่มน้ำที่มีปริมาณน้ำท่าสูง ได้แก่ ลุ่มน้ำโขง (อีสาน) ภาคใต้ฝั่งตะวันออก และแม่กลอง ตามลำดับ ในขณะที่มีน้ำที่มีปริมาณน้ำท่าน้อยที่สุด ได้แก่ ลุ่มแม่น้ำสะแกกรัง ลุ่มน้ำวัง

และลุ่มน้ำโตนเลสาป ตามลำดับ สำหรับลุ่มน้ำที่มีปริมาณน้ำท่ารายปีต่อพื้นที่ลุ่มน้ำมากที่สุด ได้แก่ ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก และน้อยที่สุด ได้แก่ ลุ่มน้ำวัง

ปริมาณน้ำบาดาลในประเทศไทยมีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ แอ่งน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตรมีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๔๕,๓๘๕ ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตามในการพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้นั้น มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุน เนื่องจากมีค่าใช้จ่าย (ค่าไฟฟ้า/ค่าน้ำมัน/ค่าบำรุงรักษา) ในการสูบน้ำ อีกทั้งก่อนทำการเจาะบ่อน้ำบาดาล จำเป็นต้องมีการสำรวจเพื่อให้สามารถกำหนดจุดในการเจาะบ่อน้ำบาดาลที่มีปริมาณและคุณภาพน้ำบาดาลที่ดี โดยเฉพาะพื้นที่ที่เป็นหินแข็ง และพื้นที่น้ำเค็มซึ่งจะมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการสำรวจค่อนข้างสูง

การใช้น้ำประเทศไทยมีประมาณ ๑๔๗,๗๔๙ ล้านลูกบาศก์เมตร (พ.ศ. ๒๕๕๘) สามารถเข้าถึงแหล่งน้ำในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ แหล่งเก็บกักน้ำ อาคารพัฒนาแหล่งน้ำ แหล่งน้ำลำน้ำธรรมชาติ และน้ำบาดาล เป็นต้น จำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ที่เหลือยังไม่สามารถจัดสรรน้ำให้กับพื้นที่การเกษตรนอกเขตชลประทาน และน้ำอุปโภคบางส่วนอีกประมาณ ๔๘,๙๖๑ ล้านลูกบาศก์เมตร การใช้น้ำแยกออกเป็น ๔ ด้าน คือ

๑) การใช้น้ำเพื่อการเกษตร มีการใช้น้ำมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของปริมาณการใช้น้ำทั้งหมด โดยการใช้ภาคการเกษตรนี้แยกเป็นในเขตชลประทานทั่วประเทศ จำนวนทั้งสิ้น ๓๒.๗๕ ล้านไร่ รวมทั้งปีเฉลี่ย ๖๕,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และพื้นที่นอกเขตชลประทานมีทั้งสิ้น ๑๑๗ ล้านไร่ ซึ่งต้องการปริมาณน้ำเพื่อป้องกันผลผลิตเสียหายในช่วงฝนทิ้งช่วงอีกประมาณปีละ ๔๘,๙๖๑ ล้านลูกบาศก์เมตร (คิดเฉพาะการเพาะปลูกฤดูฝนเท่านั้น) พื้นที่การเกษตรของประเทศไทยมีจำนวน ๑๔๙.๒ ล้านไร่ โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่การเกษตรมากที่สุดคือ ๖๓.๖ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๓ ของพื้นที่การเกษตรทั้งประเทศ รองลงมา คือ พื้นที่ภาคกลาง มีพื้นที่การเกษตรรวม ๒๗๒ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๘ ของพื้นที่การเกษตรทั้งประเทศ ใน พ.ศ. ๒๕๖๐ มีการพัฒนาพื้นที่ชลประทานรวม ๓๒.๗๕ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๒ ของพื้นที่การเกษตร ที่เหลืออีก ๑๑๗ ล้านไร่ หรือกว่าร้อยละ ๗๘ เป็นพื้นที่ปลูกพืชโดยใช้น้ำฝนเป็นหลัก ซึ่งมีความเสี่ยงต่อการขาดแคลนน้ำมาจากความผันแปรของสภาพลม ฟ้า อากาศ อีกทั้งในบางพื้นที่ยังมีสภาพภูมิประเทศไม่เอื้ออำนวยต่อการลำเลียงน้ำจากแหล่งน้ำมาใช้ประโยชน์อีกด้วย

๒) การใช้น้ำเพื่ออุปโภคบริโภคและการท่องเที่ยว ปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๕๘) มีความต้องการน้ำอุปโภคบริโภค ๔,๗๘๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ซึ่งในอนาคต (พ.ศ. ๒๕๘๐) คาดการณ์ความต้องการน้ำ จำนวน ๕,๙๙๑ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี

๓) การใช้น้ำเพื่ออุตสาหกรรม ปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๕๘) ภาคอุตสาหกรรมมีความต้องการ ๑,๙๑๓ ล้านลูกบาศก์เมตร คาดการณ์ความต้องการน้ำในอนาคต (พ.ศ. ๒๕๘๐) จำนวน ๓,๔๘๘ ล้านลูกบาศก์เมตร ในพื้นที่หลักที่มีโรงงานและกลุ่มอุตสาหกรรม คือ กรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียง รวมถึงพื้นที่ในภาคตะวันออกซึ่งเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมหลักของประเทศ สำหรับในภาคอื่น ๆ อุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคเกษตรและการผลิตเพื่อใช้ในท้องถิ่น

๔) การใช้น้ำเพื่อรักษาระบบนิเวศ ปริมาณความต้องการน้ำเพื่อรักษาระบบนิเวศในฤดูแล้ง รวมทั้งประเทศปีละมากกว่า ๒๗,๐๙๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

การใช้น้ำส่วนใหญ่เป็นการใช้น้ำจากน้ำผิวดิน สำหรับการใช้น้ำบาดาลในประเทศไทย มีทั้งการใช้น้ำในด้านอุปโภค บริโภค เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม โดยแบ่งน้ำบาดาลออกเป็น ๒ ระดับ

คือ ระดับต้น ที่มีความลึกไม่เกิน ๑๕ เมตร จะมีการทำบ่อน้ำตื้นเพื่อสูบน้ำขึ้นมาใช้ และน้ำบาดาลระดับลึก ที่ต้องทำการเจาะบ่อน้ำบาดาล โดยข้อมูลบ่อน้ำตื้นในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๗ มีทั้งสิ้น ๑.๙๒ ล้านบ่อ ส่วนบ่อน้ำบาดาลในส่วนภาครัฐและเอกชน ที่สามารถใช้งานได้มีจำนวน ๑๙๘,๘๖๔ บ่อ โดยในแต่ละปี จะมีปริมาณการใช้น้ำบาดาลในประเทศ ๑๒,๗๔๑ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี เป็นการใช้น้ำด้านการเกษตร มากที่สุดปีละ ๑๒,๗๔๑ ล้านลูกบาศก์เมตร เพื่ออุปโภคบริโภคปีละ ๑,๒๒๓ ล้านลูกบาศก์เมตร และในภาคอุตสาหกรรมปีละ ๗๗๗ ล้านลูกบาศก์เมตร (ที่มา : กรมทรัพยากรน้ำบาดาล เมษายน ๒๕๖๐)

๓. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

๓.๑ กลุ่มลุ่มน้ำเจ้าพระยาใหญ่

๑) ข้อสังเกต

ผู้กำหนดนโยบาย (Policy Maker)

คณะรัฐมนตรี

ปัจจุบันลุ่มน้ำเจ้าพระยาอยู่ในสภาพที่ขาดแคลนปริมาณน้ำ ๔,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปีและจะเพิ่มขึ้นเป็น ๘,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ในอนาคต ๒๐ ปี จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มปริมาณน้ำเติมให้กับลุ่มน้ำเจ้าพระยา ดังนี้

๑. รัฐบาลจะต้องเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาภัยแล้งและการขาดแคลนน้ำในลุ่มน้ำปิงตอนล่าง และลุ่มน้ำเจ้าพระยาอย่างเป็นรูปธรรม โดยการเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนให้อ่างเขื่อนภูมิพลอย่างน้อย ๔,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ซึ่งจะเป็นการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ภาคการเกษตรกรรม การอุปโภคบริโภค การอุตสาหกรรมให้มีปริมาณน้ำใช้อย่างเพียงพอและมั่นคงด้วยการดำเนินโครงการ ดังนี้

ระยะแรก ดำเนินโครงการเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนให้เขื่อนภูมิพลด้วยโครงการผันน้ำแนวสูง น้ำยวม-ภูมิพล ปริมาณน้ำ ๑,๘๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี โดยการก่อสร้างเขื่อนกั้นน้ำยวมก่อนไหลลงสู่แม่น้ำเมย ที่อำเภอสบเมย จังหวัดแม่ฮ่องสอน และตั้งสถานีสูบน้ำข้ามภูเขา ส่งน้ำลงสู่แม่น้ำปิง เพื่อเก็บในเขื่อนภูมิพล ซึ่งขณะนี้ได้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (EIA) และดำเนินการออกแบบเสร็จเรียบร้อยแล้ว ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการขออนุมัติรายงานประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ระยะที่สอง ดำเนินโครงการเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนให้เขื่อนภูมิพลด้วยโครงการผันน้ำแนวส่งน้ำสาละวิน ยวม โดยสูบน้ำจากแม่น้ำสาละวินมาเติมในเขื่อนน้ำยวมที่สร้างในระยะแรก ปริมาณน้ำ ๒,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี

ทั้งนี้ เห็นควรที่รัฐบาลจะเร่งดำเนินโครงการเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนให้เขื่อนภูมิพลทั้งสองโครงการโดยเร็ว ด้วยการเพิ่มปริมาณน้ำเติมให้เขื่อนภูมิพล ๔,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาภัยแล้ง การขาดแคลนน้ำในลุ่มน้ำเจ้าพระยาได้อย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน ทำให้ประชาชนทั้งลุ่มน้ำเจ้าพระยาไม่มีปัญหาความเดือดร้อนจากการขาดแคลนน้ำด้านการเกษตร และการอุปโภคบริโภคอีกต่อไป โครงการผันน้ำดังกล่าวจะทำให้โครงการชลประทานลุ่มน้ำปิงตอนล่างในพื้นที่จังหวัดตาก จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดพิจิตรบางส่วน จังหวัดนครสวรรค์ และที่ราบภาคกลางทั้งหมด พื้นที่ชลประทานรวม ๑.๓๕๑ ล้านไร่ ได้แก่ โครงการท่อทองแดง วังบัว วังไทร วังยางหนองขวัญ คลองกระถิ่น พื้นที่ชลประทานในจังหวัดนครสวรรค์ ๓๓๗,๐๑๖ ล้านไร่ และพื้นที่ชลประทานโครงการเจ้าพระยา ๗.๐๒๗ ล้านไร่ จะไม่มีปัญหาการขาดแคลนน้ำด้านการเกษตรอีกต่อไป

๒. รัฐบาลจะต้องเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาน้ำท่วม-น้ำแล้ง ในลำน้ำยม โดยการก่อสร้างอาคารบังคับน้ำในลำน้ำยมที่มีลักษณะเป็นประตูน้ำขนาดเล็ก อาศัยความจุของลำน้ำในแต่ละช่วงของอาคารบังคับน้ำเป็นที่ชะลอน้ำ โดยไม่ให้ท่วมพื้นที่พักอาศัยของราษฎรริมน้ำ และใช้การเชื่อมโยงข้อมูลโทรมาตรในลำน้ำยมมาบริหารจัดการประตุน้ำเหล่านี้ด้วยระบบ AI ซึ่งจากการพิจารณาเบื้องต้นมีจำนวน ๑๒ แห่ง อยู่ในเขตจังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ และจังหวัดสุโขทัย โดยจะมีความจุตั้งแต่ ๒ - ๓๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ซึ่งรวมทั้ง ๑๒ แห่ง ความจุรวมประมาณ ๑๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร นอกจากนี้ เห็นควรเร่งดำเนินการสร้างแหล่งเก็บกักน้ำตามลำน้ำสาขา ซึ่งมีโครงการที่มีศักยภาพตามผลการศึกษาของกรมชลประทาน จำนวน ๗๓ แห่ง และแหล่งน้ำตามหนองบึงต่าง ๆ มีความจุเก็บกักรวมมากกว่า ๗๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร เช่น อ่างเก็บน้ำน้ำปี้ จังหวัดพะเยา ความจุ ๙๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อ่างเก็บน้ำแม่สะกิน ๒ จังหวัดแพร่ ความจุ ๒๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อ่างเก็บน้ำแม่ตีบ จังหวัดลำปาง ความจุ ๕๙.๗ ล้านลูกบาศก์เมตร อ่างเก็บน้ำแม่อ่อน ๒ จังหวัดลำปาง ความจุ ๑๙ ล้านลูกบาศก์เมตร เป็นต้น จะทำให้มีอาคารบังคับน้ำในกลุ่มน้ำยม รวมความจุทั้งสิ้นกว่า ๘๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรในการบริหารจัดการเพื่อแก้ปัญหา น้ำท่วม-น้ำแล้งของแม่น้ำยมได้

๓. บริเวณต้นน้ำของกลุ่มน้ำน่าน การบุกรุกทำลายป่า ซึ่งเป็นต้นน้ำลำธาร แม้กระทั่งพื้นที่ที่อยู่ในเขตป่าสงวนเพื่อการอนุรักษ์ หรืออยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ เช่น ในอุทยานแห่งชาติดอยภูคา จังหวัดน่าน ซึ่งทำให้ปริมาณน้ำที่แต่เดิมเคยถูกดูดซับไว้ในดินลดลง ทำให้ปริมาณน้ำในลำธารต่าง ๆ ช่วงฤดูแล้งมีปริมาณลดลงกว่าในอดีต ดังนั้น รัฐบาลควรเร่งฟื้นฟูป่าต้นน้ำโดยเร่งด่วน

๔. กลุ่มน้ำวัง แม้มีเขื่อนกักกั้น กักกอบบริเวณตอนบนของกลุ่มน้ำแล้ว แต่ยังขาดการบริหารจัดการและอาคารบังคับน้ำในบริเวณกลุ่มน้ำตอนล่าง จึงเห็นควรเร่งรัดดำเนินการก่อสร้างอาคารบังคับน้ำในลำน้ำวังตอนล่าง

๕. ถึงแม้ว่าจะมีการเติมน้ำให้กับเขื่อนภูมิพลตามข้อเสนอที่ ๑ แล้วก็ตาม แต่ปัจจุบันโดยเฉพาะฤดูแล้ง จะมีการใช้ปริมาณน้ำมากถึง ๓,๔๖๒ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ในการผลักดันน้ำเค็ม เพื่อไม่ให้กระทบกับการผลิตน้ำประปาเพื่ออุปโภค บริโภค ดังนั้น รัฐบาลควรเร่งรัดศึกษาแนวทางการก่อสร้างประตูน้ำหรือฝายพับได้ เพื่อป้องกันน้ำเค็มไม่ให้เข้ามาในแม่น้ำเจ้าพระยามากเกินไปจนกระทบต่อการผลิตน้ำประปา เพื่ออุปโภค บริโภค และจะเป็นการลดการใช้น้ำจืดผลักดันน้ำเค็ม ซึ่งปัจจุบันใช้ปริมาณน้ำมากถึง ๓,๔๖๒ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อไป

หน่วยงานปฏิบัติ (Operator)

กรมชลประทาน

๑. กรมชลประทานควรพิจารณาการพัฒนาอ่างเก็บน้ำขนาดเล็กในพื้นที่น้ำยมตอนบน ๔ แห่ง ได้แก่ อ่างเก็บน้ำแม่สะกิน ๒ ห้วยเป่า ห้วยโป่ง ห้วยแม่เต็นตอนบน ซึ่งเป็นการจัดการน้ำชุมชนขนาดเล็กตามแนวทางระเบียบโมเดล

๒. กรมชลประทานควรพิจารณาการพัฒนาอ่างเก็บน้ำในพื้นที่ที่มีศักยภาพเพื่อเป็นแหล่งเก็บกักน้ำและช่วยบรรเทาปัญหาน้ำท่วม เช่น อ่างเก็บน้ำวังชมพู อ่างเขื่อนนิคมไพร่ง จังหวัดพิษณุโลก ประตูระบายน้ำโพธิ์ประทับช้าง และประตูระบายน้ำบ้านวังจิก จังหวัดพิจิตร

๓. กรมชลประทานควรพิจารณาการพัฒนาพื้นที่แก้มลิง พื้นที่ลุ่มต่ำเหนือจังหวัดนครสวรรค์และแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อรองรับน้ำหลาก

๔. ลำน้ำสะแกกรังบริเวณอำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี มีคุณภาพน้ำต่ำ เนื่องจากปริมาณน้ำในช่วงฤดูแล้งมีปริมาณน้อย จึงเห็นควรให้กรมชลประทานตั้งสถานีสูบน้ำจากแม่น้ำเจ้าพระยา บริเวณหมู่ ๑ ตำบลน้ำทรง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ บริเวณปากคลองหอมจันทร์ซึ่งจะไปบรรจบกับแม่น้ำตากแดดเกิดเป็นแม่น้ำสะแกกรัง

๕. กรมชลประทานควรเร่งดำเนินการก่อสร้างประตูระบายน้ำเขชนก อำเภอแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์

๖. เนื่องจากสภาพลำน้ำกักในช่วงฤดูแล้งมีปริมาณน้ำน้อย ให้กรมชลประทานพิจารณานำน้ำจากแม่น้ำโขงมาเติมให้ลำน้ำกัก

๗. เขื่อนกักลมมีปริมาณฝักตบชวาจำนวนมากสะสมในลำน้ำวังยาวมากกว่า ๕ กิโลเมตร แม้จะมีการใช้ขบประมาณ ปีละ ๑๐ ล้านบาท เพื่อกำจัด แต่ก็ไม่สามารถจัดการได้ เพราะไม่แก้ที่ต้นเหตุ ซึ่งมีสาเหตุจากการอนุญาตให้มีการเลี้ยงปลากระชังบริเวณเหนือเขื่อนนบร้อยกระชัง อันเป็นเหตุให้อาหารปลาที่เหลือ และมูลปลา กลายเป็นอาหารของฝักตบชวา ทำให้เกิดการขยายพื้นที่ของฝักตบชวา ปีละ ๑ กิโลเมตรตามลำน้ำวัง จึงเห็นสมควรให้ยกเลิกการอนุญาตการเลี้ยงปลาในกระชังดังกล่าวโดยด่วน เพื่อมิให้เกิดการแพร่พันธุ์ของฝักตบชวาในลำน้ำวัง และลำน้ำเจ้าพระยา แม้คณะกรรมการวิสามัญจะได้แจ้งให้กับอธิบดีกรมชลประทานและผู้อำนวยการเขื่อนกักลมให้ทราบแล้ว ก็ได้ดำเนินการแก้ไขแต่ประการใด

หลังจากที่ประธานคณะกรรมการฯ ได้อภิปรายสรุปรายงานของคณะกรรมการฯ เสร็จเรียบร้อยแล้ว สมาชิกฯ อภิปรายให้ข้อคิดเห็น ข้อสังเกต และข้อเสนอแนะ ในประเด็นต่าง ๆ อาทิ น้ำเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสำคัญต่อเกษตรกรที่เป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ สิ่งที่ต้องทำโดยด่วน คือ การบูรณาการน้ำทั้งระบบ สร้างแหล่งเก็บกักน้ำ รักษาพื้นที่ต้นน้ำเพื่อชะลอน้ำและรักษาพื้นที่สีเขียว เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด รวมทั้งการจัดการชลประทานที่สมบูรณ์แบบเพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างเพียงพอทั้งต่อการอุปโภค บริโภค และทำการเกษตรกรรม ทั้งนี้ การจัดทำฝาย อ่างเก็บน้ำ เป็นสิ่งที่ดีและควรดำเนินการโดยเร็วเพื่อให้มีแหล่งเก็บกักน้ำให้เพียงพอและมีทางระบายน้ำ เพื่อป้องกันปัญหาน้ำท่วมในอนาคต เพื่อให้การบริหารจัดการลุ่มน้ำอย่างเป็นระบบมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ได้ให้ข้อสังเกตถึงการสร้างเขื่อนในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง ว่าอาจมีการขัดกันระหว่างแต่ละพื้นที่และประชาชนในพื้นที่นั้น ๆ ได้ อย่างไรก็ตาม ลุ่มน้ำแต่ละแห่งมีความต้องการที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละพื้นที่ รัฐควรบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ อาทิ การแยกน้ำสำหรับทางการเกษตรและสำหรับการประมง เพื่อให้แก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม พร้อมทั้งขอให้เปิดกว้างให้กับทุกจังหวัดได้มีโอกาสในการร่วมเสนอโครงการและให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ต่อการบริหารจัดการลุ่มน้ำ โดยได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการบริหารจัดการลุ่มน้ำกับการบริหารจัดการน้ำ ว่ามีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงกันหรือไม่อย่างไร หรือมีความสัมพันธ์กับปัญหาอุทกภัยในขณะนี้ด้วยหรือไม่ รัฐบาลจะมีแนวทางการป้องกันแก้ไขปัญหาและการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบอย่างไร รวมทั้งได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างการบริหารจัดการต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ และขอให้กรมชลประทานทบทวนแนวทางการบริหารจัดการน้ำอีกครั้ง เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์จากน้ำ อย่างเท่าเทียมและมีความเหมาะสม ตลอดจนสมาชิกฯ ได้ให้ข้อสังเกตว่ารายงานของคณะกรรมการฯ ยังไม่มีการลงรายละเอียดของการบริหารจัดการน้ำ เช่น ประตูน้ำ อย่างละเอียด เพราะบางพื้นที่ใช้การบริหารจัดการที่แตกต่างกัน และควรเพิ่มรายละเอียดของการศึกษาดูงานของคณะกรรมการฯ ในแต่ละจังหวัด ที่มีข้อเสนอของประชาชนในพื้นที่ เพิ่มเติมภาคผนวกของรายงานด้วย เพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ ได้รับทราบปัญหา และนำแนวทางไปดำเนินการต่อ นอกจากนี้ควรกำหนดให้องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการน้ำ และให้ประชาชนในพื้นที่ที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการน้ำ ป้องกันการเกิดผลกระทบกับคนในพื้นที่

นายวีระกร คำประกอบ รองประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการบริหารจัดการลุ่มน้ำทั้งระบบ คนที่หนึ่ง ตอบชี้แจงประเด็นที่สมาชิกฯ ให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ ว่าคณะกรรมการฯ ให้ความสำคัญการบริหารจัดการน้ำในทุกพื้นที่ และคำนึงถึงการเก็บกักน้ำไว้ให้ประชาชนใช้ในการอุปโภค และบริโภคอย่างเพียงพอในทุกลุ่มน้ำ พร้อมทั้งได้มีการเปิดรับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนในทุกพื้นที่และทุกจังหวัด

นายคำพอง เทพาคำ รองประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการบริหารจัดการลุ่มน้ำทั้งระบบ คนที่สี่ ตอบชี้แจงประเด็นที่สมาชิกฯ ให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะว่า คณะกรรมการฯ ได้ศึกษาการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ ประกอบด้วย ประเด็นน้ำท่วม น้ำในแหล่งน้ำขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ซึ่งการขับเคลื่อนนโยบายทุกนโยบาย ต้องรับฟังทุกความเห็นจากทุกกลุ่ม ทั้งนี้ การก่อสร้างบางโครงการอาจส่งผลกระทบต่อประชาชนและระบบนิเวศในบางส่วน และโครงการต่าง ๆ ที่นำเสนอในรายงานฉบับนี้ อาจมีการคัดค้านจากคนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ แต่จำเป็นต้องมีการรับฟังปัญหา และหาแนวทางการแก้ไข การชดเชย เอาใจใส่ และดูแลผู้ที่ได้รับผลกระทบ เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์จากการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบมากที่สุด

นายจาตุรงค์ เพ็ชรพัฒน์ โฆษกคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการบริหารจัดการลุ่มน้ำทั้งระบบ ตอบชี้แจง ขอบขอบคุณความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกฯ ทุกท่าน คณะกรรมการฯ ทำงานอย่างหนักตลอด มีการแบ่งกลุ่มการทำงานในแต่ละพื้นที่ เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพื้นที่ เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการน้ำมากที่สุด และให้การทำงานของคณะกรรมการฯ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อพี่น้องประชาชน

นายชุมลาภ เตชะเสน กรรมการและเลขานุการคณะอนุกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการบริหารจัดการลุ่มน้ำภาคตะวันออก ตอบชี้แจงประเด็นที่สมาชิกฯ ให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ ว่าการบริหารจัดการน้ำที่สำคัญในลุ่มน้ำภาคตะวันออก คือ การเชื่อมโยงแหล่งน้ำหลักของจังหวัดต่าง ๆ เป็นโครงข่ายการบริหารจัดการน้ำ ปัจจุบันมีโครงข่ายน้ำเชื่อมโยงตั้งแต่จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง และจันทบุรี เป็นโครงข่ายในปัจจุบัน เพื่อใช้ในกิจการอุปโภค บริโภค การท่องเที่ยว การเกษตร และการอุตสาหกรรมสำคัญในเขตจังหวัด และเขตเศรษฐกิจพิเศษสำหรับแนวทางการบริหารจัดการน้ำที่คณะกรรมการฯ ได้พิจารณา ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำต้นทุน การเสริมความมั่นคงโครงข่ายน้ำที่มีอยู่ การบริหารจัดการและการดื่งศักยภาพของพื้นที่ในทุกด้านมาใช้ประโยชน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิตางค์ พิสัยหล้า กรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการบริหารจัดการลุ่มน้ำทั้งระบบ กล่าวขอบคุณสมาชิกฯ ที่ได้ให้ข้อสังเกต ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ พร้อมตอบชี้แจงว่า คณะกรรมการฯ ยอมรับว่าการบริหารจัดการน้ำในขณะนี้ยังคงมีปัญหาอยู่บ้าง แม้ว่าจะจัดสรรงบประมาณแก้ไขปัญหาดังกล่าวแล้ว ซึ่งรายงานฉบับนี้คณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการพิจารณาอย่างรอบด้าน แต่หากสมาชิกฯ ท่านใดมีข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม สามารถส่งข้อมูลเพิ่มเติมมายังคณะกรรมการฯ ได้ ซึ่งในการประชุมที่ผ่านมามีคณะกรรมการฯ ได้เชิญผู้แทนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมเพื่อพิจารณาเพื่อให้ข้อมูลและร่วมกันหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการ

ลุ่มน้ำทั้งระบบ ตลอดจนได้มีการส่งข้อมูล ข้อเสนอแนะไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณา ดำเนินการต่อไป

เมื่อสมาชิกฯ ได้อภิปรายเป็นเวลาพอสมควร และมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรายงานของ คณะกรรมาธิการฯ ว่ายังไม่มีความสมบูรณ์ ไม่สามารถนำไปยังคณะรัฐมนตรีได้ จากนั้น ประธาน คณะกรรมาธิการฯ ขอลอนรายงานฉบับดังกล่าวออกไปก่อน เพื่อนำกลับไปจัดทำรายงานให้มีความถูกต้อง และสมบูรณ์ ตามข้อเสนอแนะของสมาชิกฯ และคณะกรรมาธิการฯ ขอขยายระยะเวลาการทำงานออกไปอีก ๔๕ วัน

ที่ประชุมเห็นชอบ

จากนั้น นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ และคณะ ขอเสนอญัตติตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๕๔ (๑) เพื่อขอให้ พิจารณาญัตติด่วน เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาการให้ความช่วยเหลือกรณีการเกิดอุทกภัยใน พื้นที่ภาคใต้ เป็นเรื่องด่วน

เนื่องจากเกิดอุทกภัยในภาคใต้ จากสถานการณ์ฝนตกหนักต่อเนื่องประกอบกับ มีน้ำป่าไหลหลากจากเทือกเขาหลวง และเทือกเขาบรรทัด ทำให้เกิดสถานการณ์น้ำท่วมฉับพลัน สะพานที่สำคัญหลายสะพานขาด เส้นทางรถไฟ คมนาคมทางใต้ใช้งานไม่ได้ ประชาชนได้รับความเดือดร้อน อย่างหนักจำนวนหลายครัวเรือน จึงอยากใช้เวทีรัฐสภาแห่งนี้ เป็นเวทีในการหารือเพื่อหาทางช่วยเหลือพี่น้อง ประชาชนภาคใต้ทั้งหมดที่ได้รับความเดือดร้อน และอยากขอให้รัฐบาลได้พิจารณาให้ความช่วยเหลือพี่น้อง ชาวภาคใต้ที่ประสบอุทกภัยอย่างเร่งด่วน โดยการให้ความช่วยเหลือ พื้นที่ และเยียวยา ทั้งในระยะสั้น และระยะยาว อาทิ การพักชำระหนี้ให้กับเกษตรกรทั้ง ๗ จังหวัด ลดดอกเบี้ยการกู้เพื่อการสร้างบ้าน เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนให้พี่น้องประชาชนที่ประสบอุทกภัย

สมาชิกฯ อภิปรายให้ข้อคิดเห็น ข้อสังเกต และข้อเสนอแนะ โดยได้ขอบคุณ นายกรัฐมนตรีที่มีความใส่ใจ พร้อมทั้งมีกำหนดจะลงพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราชในวันที่ ๗ ธ.ค. ๖๓ เพื่อเยี่ยมเยียนให้กำลังใจและเร่งหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว อย่างไรก็ตาม สมาชิกฯ ได้ให้สังเกต เพิ่มเติมว่า การเยียวยาเป็นสิ่งสำคัญที่สุด และต้องคิดให้เป็นระบบเพื่อวางแผนการจัดการน้ำในระยะยาว โดยลักษณะน้ำท่วมของภาคใต้แตกต่างจากภาคอื่น เนื่องจากภูมิประเทศที่เป็นเทือกเขาเมื่อเกิดฝนตกหนัก น้ำ จะไหลผ่านร่องเขาเข้าสู่เมือง จึงทำให้เกิดน้ำท่วมหนัก ลักษณะกระแสน้ำจะไหลเร็วและแรง ประกอบกับการ กระจายตัวของเมืองที่เพิ่มมากขึ้น การสร้างบ้าน สร้างถนน ขวางทางเดินน้ำ ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมซ้ำซาก ในภาคใต้ ส่งผลให้ประชาชนขนย้ายสัมภาระไม่ทัน จึงอยากขอเสนอแนวทางการบริหารจัดการน้ำ ใน ๓ ประเด็น คือ ๑. การระบายน้ำจะต้องเร็ว ซึ่งค่อนข้างทำได้ยาก จะต้องอาศัยความร่วมมือจากหลาย หน่วยงาน การบูรณาการเรื่องการระบายน้ำยังทำได้ไม่เต็มที่เท่าที่ควร ควรมีการฝึกซ้อมและร่วมมือกันระหว่าง หลายหน่วยงาน เพื่อพิจารณาทบทวนและมีการฝึกซ้อมการจัดการน้ำ ๒. การฟื้นฟูเยียวยา ต้องแยกกันระหว่างตัวเมืองและชนบท เนื่องจากมีลักษณะพื้นที่ที่แตกต่างกัน ตลอดจนประสบปัญหาการ ขาดแคลนน้ำดื่ม และปัญหาสัตว์เลี้ยงได้รับผลกระทบจากปัญหาอุทกภัย และ ๓. เร่งหาแนวทางการป้องกัน การบรรเทาอุทกภัย ซึ่งขณะนี้นายกรัฐมนตรีได้อนุมัติงบประมาณในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว คาดว่าจะแล้ว เสร็จไม่เกินปี ๒๕๖๖ นอกจากนี้ กรมทางหลวงควรทำเส้นทางที่เชื่อมต่อกับทางเข้าสนามบิน เพื่อไม่ให้เกิด อุทกภัยในเส้นทางที่ใช้เดินทางเข้าสู่สนามบิน รวมทั้งการลำเลียงประชาชนจากสนามบินเพื่อกลับเข้าสู่ที่พัก

อาศัย และควรจัดให้มีกองทุนชุมชนเพื่อรองรับการเตรียมความพร้อมด้านภัยพิบัติ ตลอดจนปรับแนวคิดเรื่องการทำแหล่งเก็บกักน้ำในภาคใต้ทั้งหมด ทั้งนี้ สถานการณ์หลายพื้นที่ยังคงน่าเป็นห่วง ทั้งในอำเภอเมือง นครศรีธรรมราช และอำเภอต่าง ๆ ซึ่งหลายอำเภอเป็นพื้นที่รับน้ำและได้รับความเดือนร้อนเป็นอย่างมาก กำลังขาดแคลนเครื่องอุปโภค บริโภค ยารักษาโรคและเวชภัณฑ์ จึงขอให้ทุกหน่วยงานเร่งแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างบูรณาการ อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การเยียวยาเป็นไปอย่างรวดเร็ว รัฐบาลควรมีแผนเยียวยาในระยะสั้นอย่างเร่งรัด เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจให้กับพี่น้องประชาชนภาคใต้ และควรวางแผนป้องกันการเกิดอุทกภัยด้วยการสร้างคูเมือง สร้างอ่างเก็บน้ำ เพื่อป้องกันน้ำท่วมในระยะยาว ตลอดจนวางแนวทางในอนาคตต่อไป ด้วยการสร้างระบบการแจ้งเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพ และแจ้งเตือนได้รวดเร็ว เพื่อให้ประชาชนได้เตรียมตัวรับมือได้ทัน แต่อย่างไรก็ตาม สิ่งที่สำคัญที่สุดในขณะนี้ คือ การเยียวยาและต้องคิดให้เป็นระบบเพื่อวางแผนการจัดการน้ำในระยะยาว

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกฯ ผู้เสนอญัตติด้วยวาจา ได้กล่าวสรุปโดยกล่าวขอบคุณสมาชิกฯ ทุกท่านที่ได้สนับสนุนให้มีการเสนอเรื่องด่วนนี้ และขอให้ประธานฯ เร่งรัดให้เจ้าหน้าที่เร่งสรุปประเด็นที่ได้เสนอในวันนี้ ที่เสนอแนะการแก้ไขปัญหาระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว เพื่อนำเสนอไปยังรัฐบาลโดยเร็วที่สุด พร้อมทั้งเร่งรัดการแก้ไขปัญหาการก่อสร้างเขื่อนตามโครงการพระราชดำริโดยเร็ว เพื่อป้องกันการเกิดน้ำท่วมในภาคใต้อย่างยั่งยืน ญัตตินี้ถือเป็นญัตติสำคัญที่มีผลต่อพี่น้องประชาชนที่ประสบอุทกภัยจำนวนมากใน ๑๔ จังหวัดในภาคใต้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่ารัฐบาลจะนำรายละเอียดที่สมาชิกฯ ได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะทั้งหมดไปพิจารณา

เมื่อสมาชิกฯ ได้อภิปรายเป็นเวลาพอสมควรแล้ว และผู้เสนอญัตติได้กล่าวสรุปภาพรวมเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๘๘ โดยให้ส่งข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะไปยังรัฐบาล เพื่อดำเนินการต่อไป

ปิดประชุมเวลา ๒๑.๓๐ นาฬิกา
